

των ἀπέθανεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος του.

Ὁ Λουδοβίκος Βεϋλλιώ δ συντάκτης τοῦ ὄργάνου τῶν ὑπεραλπειῶν τοῦ Σύμπαντος, ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας δημοσιογράφος, διακρίνεται διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ καλᾶμου αὐτοῦ κατὰ τῶν καθ' οὓς ἐπιτίθεται. Μεταξὺ τῶν συγχρόνων του διέφερε διὰ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΒΕΥΛΛΙΩ.

τὴν ἀπιστίαν καὶ περὶ πᾶν θεῖον περιφρόνησιν. Ἀλλὰ παραστάς ποτὲ εἰς θρησκευτικὴν πομπὴν καὶ γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πάπα, αἰφνης ἐτρέπη εἰς θερμὸν ζηλωτὴν τῆς παπικῆς ἐκκλησίας, σφοδρῶς προμαχῆσας ὑπὲρ τῆς κοσμικῆς τοῦ πάπα ἐξουσίας.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 3).

ΙΓΕΒΟΡΓΗ.—Ἀπομακρύνεται ἔχων πλήρη ἐλπίδος τὴν καρδίαν.

Θέτει τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους του εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πεπρωμένου καὶ τὸ διατάτει: *θέλω!* Δὲν ἐγνώρισας καλῶς τὸν ἀδελφόν μου Φριτιόφ, ἡ ἀθάνα ψυχὴ σου δὲν ὑποπτεύει καὶ τὸ μῖσος καὶ τὸν φθόνον ἅτινα τὸν κατατρύχουσιν. Πρὶν ἢ σοὶ δώσῃ τὴν ἀδελφὴν του θέλει προτιμότερον θύσῃ αὐτὴν τῷ Odin ἢ τῷ Τίγκ, ὅστις ἤδη ἐκφέρει τὸν πόλεμον κατ' αὐτοῦ. Μία, δύο, τρεῖς, ἐξ σελῆναι καὶ ἐπιστρέφεις. Ἀλλὰ τὴν Ἰνγεβόργην σου; . . . δὲν θέλεις ἐπανίδει πλέον.

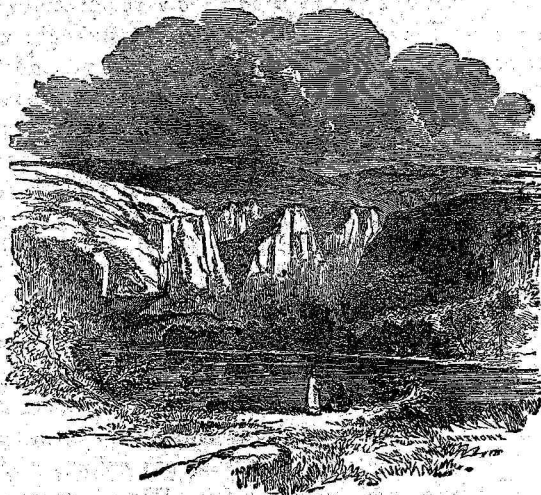
Ἐνταῦθα ἡ δυστυχὴς ἐρμητὶς ἠκροάσατο θορυβώδους πτερυγισμάτος. Ὁ λησμονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φριτιόφ ἱεραξ τοῦ ζητεῖ παρ' αὐτῆς προστασίαν. Λαμβάνει τὸ προσφιλὲς πτηνὸν τὸ ἀσπάζεται, τὸ θωπεύει.—Ἀριστε κυνηγέ, τῷ λέγει, σὺ ἔχεις πτερὰ, ἀλλὰ τί θέλεις μοι χρησιμεύσει ἐάν μοι τὰ ἐδά- νειζες, μόνος ὁ θάνατος θέλει μοι δωρήσῃ πτέρυγας

οὐρανίας. Θεώρησον μετ' ἐμοῦ τὸν ὠκεανὸν μέχρις οὗ φθάνει ὁ ὀφθαλμὸς δὲν φαίνεται πλέον τι. Ἀκουσον, ὅταν ἀποθάνω καὶ ὁ Φριτιόφ ἐπιστρέψῃ, ἀνέλθῃς αὐτὸν κλαίοντα ἐκείνην ἥτις δὲν θά ζῇ πλέον, ἀπόδος αὐτῷ τὸν περιπαθῆ ἀσπασμὸν τῆς φιλτάτης του.

ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ ΦΡΙΤΙΟΦ.

Ὁ Φριτιόφ ἀνεχώρησεν· ἀλλ' ὁ ὀργισμένος Ἐλγρίπτει ὅπισθεν αὐτοῦ τρομερὰν τρικυμίαν. Ὁ Φριτιόφ δὲν ταρασσεται «Μένησό μου, ἐπανελάβανέ, ταπεινῇ τῇ φωνῇ, ὦ φιλτάτη μου Ἰνγεβόργη, ἐν τῷ ἱερῷ ἄλσει σου». Δύο φρικιώδη τέρατα κατόπιν προσαρτῶνται τῷ Ellide, ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πτοοῦσι τὸν Φριτιόφ. Θά ἡρυσία ἡ Ἰνγεβόργη, ἀν' ὃ θαλάσσιος ἀετός της ὑπέκυπτε τῷ φόβῳ καὶ ἀν' ἄφινε τὴν πτέρυγάν του νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης πνοῆς τοῦ ἀνέμου.

Μετ' ἀπελπιστικὴν τέλος μάχην, τὸ πλοῖον ἐξέρχεται νικητὴς ἐκ τῆς τρικυμίας, ἀλλὰ τὸ πλήρωμα ὠχρεῖ. Εἶναι ἐξησθενημένον· ὁ Βιόρυ καὶ ὁ Φριτιόφ ἀποθέτουσι τοὺς ἀνθρώπους τῶν τῶν ἑνα μετὰ τὸν ἄλλον εἰς τὴν παραλίαν: «Μὴ φοβεῖσθε παντάπασιν, ὠχροὶ σύντροφοι, ὑπέστητε μάχην ἀνισὸν κατὰ Egir καὶ τῶν ἑαυτοῦ· ἀνεξωγογήσατε ἤδη τὰ μέλη σας καὶ κενώσατε τὸ πλήρες ὑδρομέλιτος κέρας σας, ἕκαστος εἰς ὑγίειαν τῆς Ἰνγεβόργης».

Ὁ Ἀγάνθηρ ἐν τούτοις, καθήμενος ἐν τοῖς μεγαλοπρεπέσιν ἀνακτόροις του μετὰ τῶν γενναιοτέρων πολεμιστῶν του ἀνεγνώρισεν τὸν Φριτιόφ μακρόθεν. Καὶ ἤδη, τίς ἐξ αὐτῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ κλαύσῃ μετὰ τοῦ ξένου, ὅπως βεβαιωθῇ, ἀν' ἢναι ἄξιος τῆς φήμης του; Ὁ Φριτιόφ νικᾷ καὶ ἐν τῇ μονομαχίᾳ ταύτῃ καὶ συνδιαλάττεται εὐθὺς μετὰ τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τῆς μεγαλειτέρας φιλοφροσύνης ἐκ μέρους τοῦ φίλου τοῦ πατρός του. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεπαύθη ὀλίγον ἤρξατο διηγούμενος τὰ συμβάντα αὐτῷ· ὥμίλησε περὶ ἐκείνης τῆς ἡγάπα τῆς τῶσφ εὐγενοῦς ἐν τῇ θλίψει τῆς, παρενείρων τεχνιέντως λέξεις τινας

ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεώς του· Ὁ Ἀγάνθηρ ἄπαντ' ὅτι, ἂν καὶ δὲν ὀφείλει εἰς τινὰ φόρον, δὲν ἤρ-
νεῖτο ἅμως νὰ δώσῃ ὡς δῶρον εἰς τὸν ξένον του, βα-
λάντιον πληρὲς χρυσοῦ· καὶ εἰς ἐν νεῦμα τοῦ πατρὸς,
ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλικῶς φέρει τῷ Φριτιόφ ὅτι ὁ
ναρὸς πελεμιστῆς ἐνόμιζεν ὡς ἀντίλυτρον διὰ τὴν
Ἰνγεβόργην τοῦ βασιλικῶς· θεοῦ τοῦ βασιλικῶς
τῶν Ὁρκάδων συγκατατίθεται νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ
καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, ὅπως ἀναχωρήσῃ μετὰ τὴν
ἄραν τῶν καταγίδων κατὰ τὸ ἔαρ.

Ὅτε δὲ οἱ μὲν ἄνεμοι κατεπραβήθησαν ἡ δὲ γῆ
ἤρξατο νὰ χλοάξῃ, ὁ Φριτιόφ εὐχαριστήσας τὸν ξε-
νήσαντα αὐτὸν διὰ τὴν γενναίαν φιλοξενίαν του, ἀ-
νεχώρησεν ἔχων τὴν καρδίαν ἐλαφροτέραν ἢ ὅταν
ἦλθεν. Οἷα χαρὰ δι' αὐτὸν νὰ σπρέψῃ τὴν ῥάχιν εἰς
τὴν ξένην γῆν, νὰ ἐπανιδῇ μετ' ὀλίγον τὴν καρπο-
δόχον τῆς ἐστίας του, νὰ ἴδῃ τοὺς ἀνθοστολιστούς
ἐκείνους λόφους ὑφ' οἷς κωμῶνται οἱ πρόγονοί του,
τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς ῥυάκας τῆς γενεθλίου γῆς καὶ
πρὸ πάντων τὴν πιστὴν μνηστὴν του, ἥτις ἀναμφιβό-
λως, ἐκ τοῦ ὕψους τῶν βράχων ἔρωτ' ἀπερὶ αὐτοῦ τὴν
θάλασσαν! Μετὰ ἐξήμερον πλοῦν ὁ Φριτιόφ κάμ-
ψας ἀκούει τὸν θόρυβον τοῦ καταρράκτου τῆς Φορ-
μνης καὶ ἤδη οἱ μαρμαρίνοι βράχοι ἀπεικονίζονται ἐν
τῷ ὀρίζοντι. Πλέει δεξιὰ πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ Βαλ-
δοῦρ δάσος. Ἀλλ' ἡ Ἰνγεβόργη δὲν φαίνεται· δὲν
προμαντεύει ἄρ' αὖ γὰρ τὴν προσέγγισιν τοῦ φίλου της;
Ἡ μήπως ἐγκατέλιπε τὸν βωμὸν τοῦ Βαλδοῦρ καὶ
σκεπτικὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων τῶν ἀδελ-
φῶν της, κρούει τὴν κινάραν καὶ ὑφαίνει τὸ χρυσοῦν
ὑφασμά της; Αἶφνης, ἐν ᾧ ὁ Φριτιόφ ἐκπλήττεται
καὶ ὀνειροπωλεῖ, ἐκ τοῦ ἀετώματος τοῦ ναοῦ πετᾷ
πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς του. Κτυπᾷ διὰ τῶν λευκῶν
του πεπεργῶν τοὺς ὤμους τοῦ κυρίου του, ἀρπά-
ζει, ἀντιλαμβάνεται αὐτοῦ διὰ τῶν κεχρυσωμέ-
νων ὀνύχων του, πλησιάζει τὸ ῥάμφος του εἰς τὸ
ὠτίον τοῦ ξένου καὶ δὲν παύει πεπεργίζων οὐδὲ ἡ-
συχάζει ποῦ. Νομίζει ὅτι θέλει νὰ τῷ εἴπῃ τι εἰς
τὸ ὠτίον· μήπως θέλει νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ τὸν θάνα-
τον τῆς φιλάτης του; Πιθανόν· ἀλλὰ τίς τὸ ἐν-
νοεῖ; Ἐν τούτοις ἡ χαρίεσσα Ellide στρέφεται πρὸς
τὴν γῆν καὶ ὁ Φριτιόφ πιστεύει ὅτι ἔφθασε πλέον
εἰς τὸ τέρμα τῶν βασιάνων του. Πλὴν παρατηρεῖ,
παρατηρεῖ ἀκριβέστερον ἐν τῇ θέσει τῆς πλουσίας
κατοικίας του, ἀλλὰ δὲν διακρίνει τὴν σωρὸν ἐρειπίων,
διεσπαρμένων λίθων καὶ μεμπερνεμένων δασέων· δι'
ἐκστατικὸν βλεμματικὸν ἀναζητεῖ τὴν κατοικίαν τῶν
πατέρων τοῦ· πλὴν μόνος ὁπίσθους κῶων ἐξέρχεται
αὐτῆς εἰς προὔπαντησίν του· καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ χα-
ρίεις ἱππὸς τοῦς ὁ λευκολεῖκος ὡς κύνες καὶ κα-
χύπους ὡς ὀφθαλμοί. Ἰσώκετο τὸς ὀνειροπωλῶν τῶν τῆς
παλαιᾶς ἐστίας της καὶ τῶν πρῶτων ἀνθρώπων τῶν
ὅπερ διέρχεται παρ' αὐτοῦ, οἰκίαν τῆς γῆς τῆς νεότη-
τός του ὁ γέρον· ἀργυροκόμης, ἡλικιωγός.

(ἐκτελεσθῆ)

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΜΟΥ ΕΛΕΝΗΝ (α).

Ἐν τῷ μέσῳ μεροπνῶν
Καὶ καρποβριθῶν δενδρόνων
Μετὰ θάμβους ἀκροῶσαι
Τῆς ὥδης τῶν ἀηδόνων·
Καὶ τοῦ ῥυάκος ὁ φλοισδός
Ἀφανῶς καταμινύει
Τὴν ἀπλὴν του ἀρμονίαν
Καὶ τὸ πᾶν παντοῦ μηνύει
Ἀληθῆ Πατρός καὶ Πλάστου
Τὴν σοφὴν δημιουργίαν.
Ἐλαφρὰ ἐνὸς σὺ τρέχεις
Ἐνθουμῶς ὅτι καρδίαι
Μόνῃ δύνανται ν' ἀκούῃ
Εὐσεβὲς καὶ γαληνὰ
Φύσεως τὴν ἐρμηνείαν.

Ἀλλ' ἰδὲ διὰ τῶν φύλλων
Τὸ μακρὰν σου ἐν τῷ πόντῳ
Σταλεῦμενον νῦν σκάφος,
Μεταξὺ ὑφάλων πλέον
Καὶ ἀλίκτυπον προβαίνει
Τὸν δεινῶς ἐκπλαγνέοντα
Ἐν τῇ ἐγκοσμίῳ τρίβῳ
Εἰς τὸν νῆον σου εἰκονίζει
Εἴθε μεταξὺ φιλάτων
Καὶ μακρὰν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ
Βαρυγδόου τρικυμίας
Εὐτυχὲς νὰ διανύσῃ,
Ὡ φιλάτῃ μου Ἐλένη,
Τὴν τοῦ βίου σου πορείαν.

24 Ἰουνίου 1871.

ΠΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ζ Ω Α.

ΚΕΦ. Ζ'. — Ἡ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑἵΜΑΤΟΣ.

Ὡς ὁ χυμὸς κυκλοφορεῖ ἐν τῷ φυτῷ ἢ τῷ δένδρῳ
ἀνερχόμενος ἐν μιᾷ σειρᾷ σωλήνων, καὶ κατέρχό-
μενος ἐν ἑτέρᾳ, οὕτω καὶ τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι
ἡμῶν κινεῖται διηλεκτικῶς. Ὑπάρχουσι δύο διάφοροι
σειραὶ σωλήνων, καλούμεναι ἀρτηρίαι καὶ φλέβες.

Τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι ἡμῶν κινεῖται δι' ἀντίλας
ἀδιακόπως κινουμένης, ἡμέραν τε καὶ νύκτα. Ἡ ἀν-
τίλα αὕτη εἶναι ἐν τῇ στήθει, καλεῖται δὲ καρδία.
Θέσαστε τὸ νῦν ἐπὶ τοῦ στήθους τιμὴς, καὶ θ' ἀκού-
σατε τὴν κίνησιν αὐτῆς ἐκπεμπούσης τὸ αἷμα. Ἀύ-
ραστε νὰ ἀκούσῃτε ταύτην ἐν τῷ ἰδίῳ ὕμῳ στήθει

(1) Τὸ ἀνωτέρω ποιήματιον εὗρεθ' ἐν τῇ ἐγγράφῳ
εὐσεβοῦς πατρὸς ἀπομνηστικῇ, πρὸ ὀλίγων ἔτων· ἡ δὲ οἰ-
κονεῖα αὐτοῦ εὐπρεστέτη νὰ τὸ παραχωρήσῃ ἡμῖν πρὸς δι-
δασκαλίαν.